

בולעטין # 146 - חשון תשל"ה לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

בית הלוי על בראשית פרק מד פסוק ה

הלא זה הוא אשר ישתה אדוני בו והוא נחש ינחש בו הרעותם אשר עשיתם. לכאורה אינו מובן אמרו הרעותם אשר עשיתם וכוונת ביאורו. ולפי פשוטו נראה דהך אשר עשיתם קאי על הגניבה שעשו מעשה הגניבה מקולקל דאין אתם יודעים היאך ומה לגנוב. דהדרך לגנוב משולחן בעל הבית או דבר שאינו משתמש בו רק לפרקים ולא יודע להבעלים שנגנב עד לעת רחוק ובין כך שיתודע שנגנב לא יודע מי גנבו. או דבר שאינו חשוב כל כך לבעל הבית וגם אם יתודע לו תיכף לא יקפיד לרדוף אחרי הגנב. וזהו שאמר להם הלא זה הוא אשר ישתה אדוני בו ואם כן משתמש בו בכל עת, והוא נחש ינחש ועל כן הוא יקר אצלו מאד, והיה לכם להבין כי חפץ כזה אין לכם לגנוב:

עוד יש לפרש דהך הרעותם אשר עשיתם קאי על כל המעשים והויכוחים שעברו להם עד עתה עמו ובזו הגניבה קלקלו להם הכל. דהנה באמת על גניבת הגביע אין שום מקום לחושדם כלל דכמה היה שוה הגביע מול ערך שיווי הכסף של התבואה בעת הרעב שהחזירו לו ביושר לבם, וכמו שהשיבו לו למה ידבר אדוני כדברים האלה הן הכסף הנמצא באמתחותינו השיבונו לו ואיך נגנב מבית אדוניך כסף או זהב, ואין שום מקום לומר שהם גנבוהו, וגם אם ימצא באמתחותם הגביע על כן אחר שמהו שם כדי להעליל עליהם, ורק כיון דכל מה שאמר עליהם עד עתה מרגלים אתם לראות ערות הארץ באתם הרי אמר להם שיודע הכל על ידי הגביע שמגיד לו כל הנסתרות, וכן הוא להדיא בתנחומא (מקץ מ) שהקיש הגביע ואמר רואה אני שמרגלים אתם, וחפץ כזה שמגלה כל הנסתרות הרי הוא

יקר המציאות ולא יסולא בזהב אופיר ושוב אין הוכחה מהשבת הכסף שלא יגנבו חפץ יקר הערך כזה. אבל אם הגביע אינו מודיע מאומה ואין יודעין ממנו מאומה הרי אין מקום לחשדם כלל. וזהו שאמר להם הרעותם אשר עשיתם דכל הפעולות והויכוחים שעשיתם עד עתה להוכיח מזה אשר כנים אתם קלקלתם בגניבה זו, דאתם בעצמיכם הראיתם להודיע לכל כי כל דברי הגביע הם אמת, דמי כהחכם היודע אם הגביע חפץ יקר או לא כמוכם. וזה היה חכמת יוסף להניח בשקם הגביע, דבזה נסתרו כל דברי ויכוחם והתנצלותם. והם השיבו לו כדבריהם הן כסף הנמצא כו' ואיך נגנוב כסף או זהב. אמרו דאין שום מעלה כלל בהגביע ואינו רק חומר כסף או זהב. ואמרו כסף או זהב, דהא ודאי הרבה גביעים היה על השולחן מהם של כסף מהם של זהב כיד המלך ואמרו לו כאומר כי לא נתנו לב להחשיב הגביע והניחוש ואינם יודעים כלל מאיזו גביע הוא מדבר עמם אם של כסף או של זהב:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)